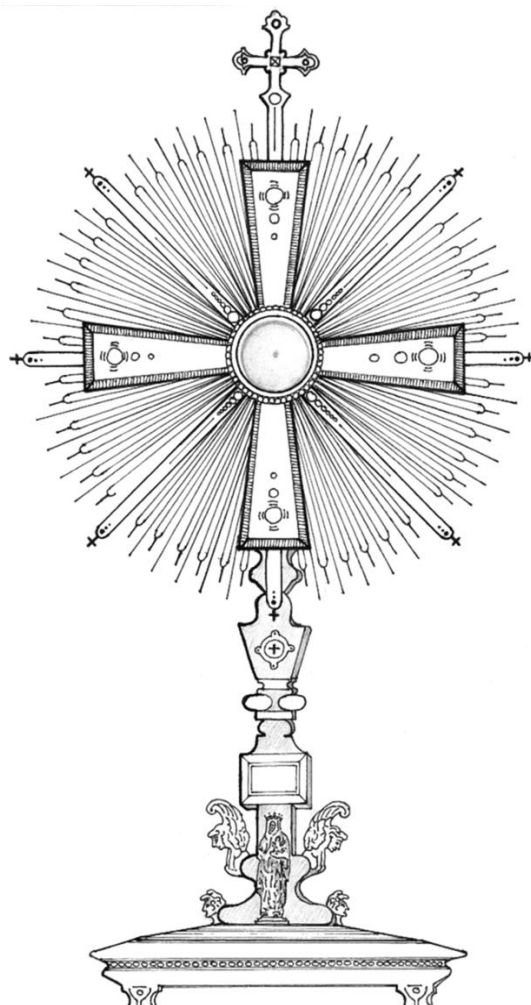

**‘EERHERSTEL VOOR HET LEED
DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’**

GEBEDEN

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

Paus Paulus VI heeft op 14 oktober 1966 het decreet van de Congregatie van de Geloofsleer (A.A.S. 58/16) goedgekeurd. Daarin wordt toegelaten om teksten te publiceren die betrekking hebben op verschijningen, nieuwe openbaringen, voorzeggingen of wonderen, ook wanneer zij het Imprimatur van de kerkelijke autoriteiten niet dragen.

De uitgever van deze bundel boodschappen, die een begenadigde ziel in deze tijd mocht en mag ontvangen, wil helemaal niet vooruitlopen op het oordeel van de Kerk aangaande de authenticiteit van deze boodschappen. Ook niet als de uitdrukking 'De Heer zegt' of 'Onze-Lieve-Vrouw zegt' wordt gebruikt.

De uitgever van deze bundel wil slechts deze boodschappen in opdracht bekend maken en onderwerpt zich bij voorbaat aan het oordeel van de Kerk.

‘EERHERSTEL VOOR HET LEED DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

Naast de boodschappen, die apart zijn uitgegeven, kunnen wij nog gebeden en inzichten onderscheiden.

In de **BOODSCHAPPEN** spreekt de Heer van Hart tot hart (Zie Inleiding 5.1). Zoals het water opborrelt uit een bron, zo borrelen de boodschappen op wanneer en zoals de Heer het wil.

‘... Gij zegt: “Ik krijg”. Ik spreek tot u van Hart tot hart.

Laat dit duidelijk zijn voor u en uw priester’ (1) ... (14/07/2006).

De begenadigde ziel kan deze boodschappen en de daarbij horende begenadigingen niet zelf verzinnen of opwekken. Daarom zegt de Heer:

‘Wat gij krijgt, krijgt gij. Wat gij niet krijgt, kunt gij niet’ ... (23/07/2005).

‘... kunt gij niet opwekken’ (23/07/2005).

‘... kunt gij niet verzinnen’ (23/07/2005).

Bij de **GEBEDEN** kunnen wij een onderscheid maken tussen de gebeden die behoren tot de boodschappen omdat zij door de Heer Zelf gegeven zijn én de gebeden die ontsproten zijn in het hart van de bron.

Van deze gebeden zegt de Heer:

‘Dit is geschreven vanuit uw hart en Ik ben in uw hart steeds aanwezig.

Geef het door zoals gij het gekregen hebt.

Het mag verspreid worden.

En hopelijk kunnen velen het bidden met een open hart en vervuld van liefde én verlangend naar Mijn Liefde’ (31/03/2006).

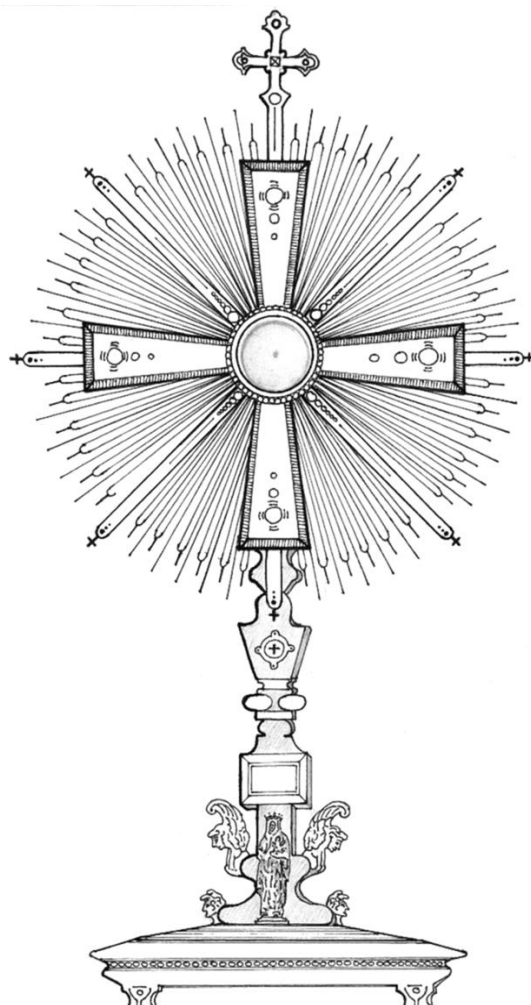
(1) Citaten met datum en zonder verdere bronvermelding komen uit de boodschappen, die bijeengebracht zijn in

‘Eerherstel voor het leed dat Mij wordt aangedaan.

Mijn kinderen, Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin.

BOODSCHAPPEN’.

**‘EERHERSTEL VOOR HET LEED
DAT MIJ WORDT AANGEDAAN’**

GEBEDEN

**‘Mijn kinderen,
Bemint Mij met een steeds vuriger liefde zoals Ik u bemin’**

GEBEDEN

‘Gij moet niet geleerd zijn
om Mij te beminnen’

(05/12/2002)

‘Het is niet
de grootsheid en de hoeveelheid
van de woorden,
maar de liefde
waarmee men ze uitspreekt’

(05/12/2002)

‘De kracht van het gebed is
de bekering van de ziel’

(23/11/2008)

GEBED VAN TOEWIJDING

***‘Eucharistische Jezus,
ik vertrouw me helemaal aan U toe in dienstbaarheid,
tot eerherstel voor alle beledigingen U aangedaan
op het altaar, tijdens de Communie en in het
tabernakel’ (1) (01/2003).***

(1) De Heer wil dat wij dit gebed van toewijding en eerherstel regelmatig bidden bij het begin van een activiteit. Zo wordt elk gebedsmoment en elke handeling van een offerziel een akte van eerherstel voor de beledigingen, die Hem worden aangedaan in de Heilige Eucharistie.

‘Offerzielen zijn geëngageerde christenen die ook in hun dagelijkse bezigheden met de Heer verbonden leven en al hun doen en laten offeren. Daarvoor heeft de Heer zelfs een speciaal gebed gegeven.

***‘Eucharistische Jezus,
ik vertrouw me helemaal aan U toe in dienstbaarheid,
tot eerherstel voor alle beledigingen U aangedaan
op het altaar, tijdens de Communie en in het tabernakel’ (01/2003)***

Door dit gebed van toewijding en eerherstel regelmatig te bidden, maken wij als offerziel elk gebed, elk moment van de dag en elke activiteit tot een akte van eerherstel voor de beledigingen die de Eucharistische Christus worden aangedaan.

Als waarachtige offerzielen zullen wij ernaar streven om steeds meer met de Eucharistische Heer liefdevol verbonden te leven door Hem onze tijd en woorden van liefde te geven, maar ook door steeds meer te offeren van wat de wereld ons aanbiedt als noodzakelijk voor het geluk’ (Inleiding 3.3.2).

De Heer Jezus zegt (1):

(Gij kunt Mij steeds vuriger beminnen door)

‘alles wat gij doet - iedere stap, iedere gedachte -
alles te doen uit liefde én in verbondenheid met Mijn Wil’ (20/09/2003).

(1) De Heer Jezus zegt meestal al deze woorden in een intieme dialoog van Hart tot hart aan de begenadigde ziel. Sommige boodschappen zijn antwoorden op vragen die hier niet worden weergegeven, waardoor verduidelijkingen tussen haakjes noodzakelijk zijn.

Omdat ‘De Heer Jezus zegt’ eigenlijk moet staan boven elke boodschap, wordt dit niet meer herhaald behalve waar het uitdrukkelijk anders wordt vermeld.

‘Brengt ononderbroken akten van eerherstel
voor al het leed dat Mij wordt aangedaan aan Mijn barmhartig Hart,
alsook aan het Onbevlekt Hart van uw Hemelse Moeder’ (29/09/2006).

‘Offerziel zijn is men niet een paar uur per dag, maar ieder uur van de dag.
Dat wil zeggen!

Iedere stap,

iedere daad dat gij verricht,

ieder werk dat gij verricht:

alles in vereniging met Mij én uit liefde voor Mij.

Nog te veel activiteiten verwijderen u van Mij!

Gij hebt gekozen om offerziel te worden.

Wel!

Leef dan als offerziel ...

Vertrouw allen die u dierbaar zijn toe aan Mijn Moeder

én werk en leef voor Mij en met Mij’ (16/01/2007).

‘... bidden, werken en daden opdragen als een akte van eerherstel
voor al het leed dat Mij wordt aangedaan in het Eucharistisch Brood’ (18/10/2007).

‘Alles aanvaarden als een akte van eerherstel’ (04/01/2009).

‘LEEF IN EEN GEEST VAN VOORTDUREND GEBED’

‘De Heer Jezus verlangt dat een offerziel steeds meer **een leven leidt van verbondenheid met de Eucharistische Heer.**

De Heer Jezus is eenzaam in de tabernakels in de kerken, maar Hij is ook eenzaam in de harten van de mensen.
Offerzielen zijn dan ook geroepen om de Heer te troosten in Zijn eenzaamheid in de kerken, maar ook in de eenzaamheid van de harten, allereerst in hun eigen hart.

Het troosten van de Heer ligt in de lijn van het Evangelie.
De Heer Jezus roept Zijn leerlingen op om altijd te bidden (Lc. 18, 01).
Christenen zijn geroepen om altijd te bidden (Kol. 4, 02). Dit wil zeggen om altijd verbonden te leven met de Hemel (de Heer Jezus, Onze-Lieve-Vrouw, ...)’ (Voorwoord 3.3.2).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:

‘Leef in een geest van voortdurend gebed.

Leef in een geest van voortdurende verbondenheid met Mij, met Mijn Zoon’
(04/10/2003).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:

‘Maar leef enkel en alleen met die goddelijke gedachten,
die zo vaak het Hart van Mijn Zoon ontroeren.

Zeg Hem veel dat gij Hem bemint.

Hij hoort het zo weinig!’ (24/08/2003).

(Ik bemin U, ik bemin U, ik verlang naar U, ik geef mij aan U)

‘Deze woorden raken Mijn Hart.

Blijf ze herhalen’ (26/10/2003).

‘Sluit u af van de buiten, van de wereld.

Keer uw blik naar Mij.

Zoek Mij diep in uw hart.

Spreek tot Mij.
Ik luister.
Ik luister naar ieder woord dat gij tot Mij zegt.
Ik weet wat gij zult zeggen.
Ik ken uw gedachten, uw verlangens,
maar Ik hoor het u zo graag zeggen: “Ik bemin U. Ik verlang naar U” (1)
(18/11/2003).

*(1) Andere woorden van liefde zijn bijvoorbeeld
‘Mijn Jezus, ik bemin U, ik verlang naar U.
Mijn Koning,
blijf voor altijd mijn Koning.
Wees welkom in deze arme ziel’
(01/10/2006).
‘Liefde! Oneindige Liefde! Liefde Die Gij zijt!’ (06/10/2006).*

Hierbij nog enkele andere tips om deze voortdurende verbondenheid met de Heer te voeden.

Als wij horen (ook via de media) over mensen die gestorven zijn, verongelukt of vermoord, kunnen wij bidden: ‘Heer, geef hen de eeuwige rust’ ...

Als wij horen (ook via de media) over mensen die geweld plegen onder allerlei vormen, kunnen wij bidden: ‘Heer, vergeef het hen’, ‘Heer, bekeer hen’ ...

Als wij horen (ook via de media) over mensen die geen vergiffenis kunnen schenken aan hen die hen misdaan hebben, kunnen wij bidden: ‘Heer, leer hen te vergeven’; ‘Heer, laat hen de vreugde van het vergiffenis schenken ervaren’ ...

Als wij het negatieve en het kwade zien bij anderen, in gesprekken horen negatief en kwaad spreken over anderen, kunnen wij bidden: ‘Heer, bekeer hen’; ‘Heer, red hun ziel’; ‘Heer, bekeer mij dat ik hen beter kan verdragen’ ...

In het dagelijkse leven komen vele kleine momenten, waar wij onze aandacht naar de Heer kunnen richten. In vele van die gevallen brengen wij daardoor ook eerherstel voor de beledigingen die de Heer worden aangedaan door het negatief gedrag van mensen.

‘Sluit uw zintuigen af van deze wereld, voor alles wat gij ziet en hoort.
Laat Mij het Enige zijn én Het zal rust en vrede geven in uw hart en rondom u’
(26/09/2007).

‘Bid alsof Wij tweeën maar alleen zijn én gij zult rust en vrede vinden’ (10/10/2007).

GEBEDEN

‘Ieder gebed vanuit het hart is Mij dierbaar’ (28/06/2003).

- 1 -

‘Mijn Jezus,
ik ben zo arm in liefde voor U.
Ik ben zo klein, een kleine druppel troost,
én ik zou U een hele beker willen aanbieden.
Maar Heer - mijn Koning, mijn Redder - wie ben ik?
Ik ben nog niet eens een waardige druppel troost.
Ik ben een druppel troost vol van verstrooidheid,
vol van eigenliefde, van hoogmoed.
Én toch - Heer - verlang ik een waardige druppel troost te worden.
Ik bied U, mijn Heer, iedere druppel troost, die ik U kan geven, aan.
Én ik vraag U, mijn Heer, al deze onwaardige druppels troost te veranderen
in kleine druppels van helder kristal, van parels van liefde,
die steeds meer en meer gaan schitteren
en die ik U, mijn Heer, mijn Koning, mijn Redder, wil aanbieden.
Mijn Heer,
wat verlang ik ernaar steeds te groeien in die liefde!
Vul mijn hart met die tedere Liefde van Uw Goddelijk en Barmhartig Hart.
Laat mij verteerd worden van liefde voor U
en laat mijn beker van troost steeds helderder worden
en steeds meer en meer gaan schitteren zodat het U, mijn Heer,
werkelijk kan vertroosten’ (28/04/2006).

- 2 -

‘Ik kijk naar U, mijn Heer, mijn lijdende Koning, Koning van Smarten.
Uw lijden is zo groot door al het onrecht dat U wordt aangedaan.
Ik ben hier om U te vertroosten.
Maar ik ben zo klein, mijn Heer.
Ik kan U zo weinig geven.
Maar ik blijf komen, zolang Gij mij die genade geeft om bij U aanwezig te zijn.
Omdat ik het U verschuldigd ben, mijn Heer.
Gij zijt mij niets verschuldigd.
Ik ben het, die U moet danken voor alles wat Gij voor mij gedaan hebt!
Gij hebt Uw leven voor mij gegeven: uit Liefde.
Gij blijft mij beminnen ondanks mijn fouten, mijn tekorten.
Zelfs als ik hier voor U zit - in totale verstrooidheid, in dorheid -
blijft Gij met Liefde naar mij kijken.
Gij zijt en blijft Liefde.
Alleen Liefde kan dit vergeven: steeds opnieuw.
Daarom - Mijn Heer - kom ik steeds naar U toe uit grote dankbaarheid,
omdat ik het U verschuldigd ben.
Ik bemin U, mijn Heer, én ik verlang niets liever dan U nog meer te beminnen,
nog meer van U te zijn, steeds inniger in Liefde verenigd te worden.
Daarom geef ik mij aan U zoals ik ben.
Maak Gij - mijn Heer - dat ik mag worden
zoals Gij wilt dat ik word: Liefde’ (17/11/2006).

‘Ik ga door een dal van lijden te beseffen
hoeveel hoogmoed er in mij aanwezig is, hoeveel eigenliefde er nog is.
Te streven naar de nederigheid is een hele opgave.
Eerst tot het besef komen dat ik niet nederig ben.
Eerst tot het besef komen dat ik niets ben en niets kan zonder de Heer.
Mij eerst te ledigen van mijn ik-zijn, mijn eigenliefde, mijn hoogmoed.
Het vraagt veel offers, veel geduld, veel tranen, veel overgave.
Erover spreken is gemakkelijk.
Het zeggen te doen is gemakkelijk.
Maar het doen!
Mij helemaal te ontledigen van mijzelf, mij helemaal geven,
zodat de Heer alles maar alles kan verrichten in mij.
Het is een opgave voor ieder moment van de dag
in mijn werken, mijn spreken, mijn denken, mijn gebed, mijn offers.
Het voelt aan alsof ik mij helemaal verlies, alsof mijn ik-zijn ophoudt te bestaan.
Het wordt steeds stiller in mij.
Het denken, het spreken met de Heer: het gaat niet meer.
Ik kan alleen maar hier zijn met mijn hart, met mijn liefde,
met mijn verlangens die de Heer kent,
met mijn onmacht, mijn fouten en zwakheden.
Maar hier zijn bij mijn Heer, die leegte te voelen ...
Én dan toch in het diepste van mijn ziel ...
de Heer,
Die er is,
Die mij die rust en vrede geeft,
Die mij die vertroosting geeft,
Die mij die kracht geeft om verder te doen,
Die mij draagt,
Die mij voedt,
Die mij bemint,
Die mij verder helpt op **Zijn** weg,
die ik samen met Hem mag bewandelen
zoals Hij het wil’ (13/05/2007).

‘Heer, Gij zijt de verslaving van mijn leven.
Gij, Die uw woning hebt in mijn ziel!
Ik kan niet meer leven zonder U.
Ik heb U nodig.
Gij, Die mijn alles zijt!
Zonder U te leven zou een grote leegte zijn in mijn leven.
Zonder U ben ik verloren.
Overal waar ik ga, zijt Gij bij mij aanwezig.
Of ik nu werk of rust, Gij zijt bij mij.
Of ik nu weg ben te voet, met de fiets of met de wagen, Gij zijt bij mij.
Steeds kan ik tegen U spreken.
Steeds kan ik mijn liefde betuigen, mijn dankbaarheid tonen,
mijn eerbied tonen voor U.
Zelfs als Gij heel stil zijt, weet ik dat Gij er zijt, dat Gij mij nooit alleen laat.
Aan U ben ik verslaafd, mijn Heer.
Gij, Die mij het leven geeft,
Gij, Die mijn licht zijt, mijn weg zijt, mijn kracht zijt,
Gij, Die mijn grote vreugde, mijn grote liefde zijt!
Aan U ben ik verslaafd, mijn Heer.
Want dat alles kan en wil ik niet missen.
Uw Liefde, Die mij zo veel voldoening geeft.
Uw Liefde, Die mij zo veel rust en vrede geeft.
Uw Liefde - Heer! - Die mij
nog steeds vuriger en intenser naar U doet verlangen.
Gij zijt de verzadiging van mijn ziel.
Aan U geef ik mij, mijn Heer.
Mijn Verslaving, Die Gij zijt!’ (03/11/2007).

‘O Liefde, waarom wil men U niet beminnen?

Liefde, Die oneindig is.

Liefde, Die barmhartig is.

Liefde, Die rust en vrede is.

Liefde, Die het Leven is.

O Liefde, waarom wil men U niet beminnen?

Zo velen zoeken liefde op de verkeerde plaatsen,
terwijl zij U, o Liefde, verbannen uit hun hart, hun leven.

Zij zoeken

liefde die ontgoochelt,

liefde die zo veel onrust, onvrede geeft,

liefde die hen naar de afgrond brengt.

O Liefde, waarom wil men U niet beminnen?

Waarom U niet erkennen als onze God, onze Vader,

Die ons oneindig bemint,

Die ons Zijn Liefde wil geven,

Die ons het Hemels Geluk wil geven?

O Liefde, zoeter dan honing.

O Liefde, Die mijn hart doet branden van verlangen naar U.

O Liefde, Die mijn rust en vrede zijt, Die mijn troost zijt.

O Liefde, Die mijn kracht en sterkte zijt,

zelfs te midden van beproevingen en lijden.

O Liefde, aan Wie ik mij geheel mag geven.

O Liefde, waarom wil men U niet beminnen?’ (23/01/2009).

‘Heer, onze kracht en ons voedsel zijn Gij.

Geef mij Uw Liefde.

Dan kan ik beminnen met Uw Liefde.

Geef mij Uw kracht.

Dan kan ik dragen al wat Gij van mij verlangt.

Geef mij het voedsel, waar ik naar verlang:

het Eeuwige, het Oneindige,

Die Liefde, Die is en blijft tot in eeuwigheid’ (1) (27/03/2009).

(1) Volledige tekst: zie ‘INZICHTEN. Het grote mysterie van Uw Liefde, Uw lijden’.

‘De ebbe en de vloed van mijn Heer.
Ja, dat zijt Gij, mijn Heer, die ebbe en die vloed.

De **vloed** van het onstuimige, opborrelende water van Uw Liefde,
Die mijn hart doet branden van verlangen naar Uw Liefde.

Die oneindige Liefde, Die geen mens kan bevatten!
En soms laat Gij U voelen.

Die vloed,

Die mijn hart in vuur en vlam zet, dat ik soms denk dat het zal begeven,
Die mij doet verlangen naar die Eeuwige Zaligheid.

O wat is de wereld niets vergeleken met Uw Liefde, Uw Zaligheid!

Een wereld, waaraan zo veel mensen vastgeklemd zitten!

Een wereld vol ellende, leed en beproevingen!

Tussen Gij, mijn Heer, en deze wereld is er een verschil,

die wij allen - kleine, zwakke mensen - niet kunnen begrijpen.

Daarom laat Gij, mijn Heer, Die U zo onwaardig ben,

mij af en toe een heel klein beetje proeven van die Oneindige Zaligheid.

Maar dan trekt Gij U ook terug, mijn Heer. - De **ebbe!** -

Gij doet dat heel stil, geruisloos.

Dan zeg ik U:

“Waar zijt Gij nu, mijn Heer?

Ik voel mij zo alleen, zo verlaten”.

Maar in geloof weet ik dat Gij er zijt, diep in mijn hart aanwezig.

En Gij laat dit toe om mij op de proef te stellen

of ik U niet in de steek laat,

of ik niet terugkeer naar deze wereld vol doffe ellende.

Maar ik kan U niet alleen laten, mijn Heer.

Want Gij zijt mijn kracht en mijn sterkte,

Gij zijt alles, mijn Geliefde, mijn hoop, mijn Eeuwigheid!

Dan zeg ik U, mijn Heer:

“Ik weet waarom Gij zo stil zijt.

Het is het verdriet om wat men U aandoet.

Ja - mijn Heer! - Gij hebt alle reden

om heel stil te zijn met alles wat er gebeurt in onze Kerk, in deze wereld”.

En ik laat U stil zijn, diep in mij aanwezig,

ook al voel ik mij eenzaam en verlaten.

Dan mag ik eenzaam zijn met U,

mag ik die verlatenheid voelen, die Gij - mijn Heer! - iedere dag meemaakt.

Dan mag ik U troosten -want dat is wat Gij wilt! -

U troosten in Uw eenzaamheid, Uw verlatenheid.
Ik weet - mijn Heer - dat Gij nog meer naar mijn liefde verlangt,
wanneer Gij heel stil zijt.

Maar soms - mijn Heer - lukt het mij niet meer
om die woorden van liefde te zeggen.

Dan zeg ik U, mijn Heer:

“Ik ben hier bij U, mijn Heer.

Alleen mijn aanwezigheid kan ik U geven.

En als Gij daarmee tevreden zijt, dan ben ik ook tevreden.

Maar als Gij meer verlangt dan mijn aanwezigheid,

leg dan die woorden van liefde in mijn mond om ze U te zeggen.

Leg dan die liefde in mijn hart om U meer te beminnen.

Want alles is leeg en stil van binnen, omdat Gij in rust en stilte zijt.

Maar ik wacht af - mijn Heer - zolang als Gij het wilt in die stilte, die rust.

Ja - mijn Heer, Geliefde van mijn hart! - alles zoals Gij het wilt”.

En dan komt opeens die vloed terug, die Liefde,

Die mijn Heer is, Die opnieuw mijn hart in vuur en vlam zet.

Het is maar kort, maar hevig.

En dan weer die ebbe, stil geruisloos.

Steeds langer duurt die ebbe, omdat de Heer het zo verlangt.

Maar dan zeg ik U, mijn Heer:

“Het is beter U te troosten, dan zelf vertroosting te krijgen.

Want het is niet Gij Die moet geven, maar ik die moet geven.

Want alles wat Gij mij geeft, is uit Liefde,

niet omdat ik het verdien, maar omdat Gij mij bemint.

Want als ik bemin, is het met Uw Liefde.

Als ik U troost, is het met Uw troost.

Want alles is en komt van U.

Gij, Die zijt mijn Heer, de ebbe en de vloed van mijn leven” (03/04/2009).

'Het is Pasen.
Een vreugdevol feest.
De Heer is verrezen.
De dood is niet het einde, maar het begin van een nieuw Leven.
De Heer heeft ons door Zijn lijden en dood
de weg geopend naar het Eeuwig Leven bij onze God, onze Vader.

Ik denk aan mijn Heer, hier voor het tabernakel.
Gelukkig, de Heer is terug!
Men had Hem weggenomen (1): mijn Heer, Die ik bemin!
Er was die leegte, die stilte.
Mijn Heer was gestorven.
Ik voelde mij alleen, verlaten.
Mijn gedachten waren bij mijn Hemelse Moeder, Haar smarten, Haar verdriet.
Haar mocht ik nu troosten, deze dagen van eenzaamheid en verdriet (2)

Maar vandaag!
Mijn hart jubelt van vreugde.
Mijn Heer is verrezen.
Mijn Heer is terug in het tabernakel.
Liefde, vreugde, tranen, dankbaarheid.
Ik denk aan allen in de Hemel,
die reeds bij de Heer verheerlijkt zijn,
die allen samen in die vreugde delen.
Ik voel mij alleen hier beneden.
Niemand kent mijn verdriet en pijn.
Ik verlang naar mijn Heer, ook al is Hij in mij aanwezig.
Ik verlang naar het Hemelse.
Ik begrijp nu die grote heiligen,
die het hadden over hun ballingschap op deze wereld.
Een tranendal: ja, dat is het!
Ja, mijn Heer, ik verlang en ik hunker naar die Hemelse Vreugde,
maar ik blijf hier, zoals Gij het wilt.
Zo lang als Gij mij hier nodig hebt om U te troosten in Uw eenzaamheid!

Er is weinig vreugde in onze Kerk.
Het is zo oppervlakkig geworden.
Mensen stralen geen vrede meer uit.
Men is begaan met hun eigen passies.

Ik ben hier nu alleen met U, mijn Heer.
Uw verlatenheid gaat verder.
Men vergeet U steeds meer en meer.
Ik bemin U, mijn Koning.
Ik dank U, mijn Koning.
Gij zijt mijn echte, ware Liefde, mijn Vreugde, mijn troost.
Gij zijt het Eeuwige, waar ik steeds meer naar verlang' (12/04/2009).

(1) Volgens de liturgische richtlijnen wordt het tabernakel leeg gemaakt na de laatste Mis van de woensdag in de Goede Week.

(2) Deze laatste dagen van de Goede Week.

'Ik heb mij geheel aan U gegeven, mijn Heer.
Mijn krachten zijn op, mijn Heer.
De wil is er wel, maar het lichaam wil niet meer mee.
Ik ben hier nu bij U, mijn Heer, tot niets meer in staat.
Gij - mijn Heer, mijn Geliefde - hebt mij laten voelen dat ik werkelijk niets ben.
Er mij tegen verzetten heeft geen zin.
Alleen Uw Wil is wat telt, mijn Heer.
Gij toont mij Uw kracht in mij.
Gij hebt mij getoond dat een mens zonder U tot niets in staat is,
terwijl men in deze wereld er anders over denkt.
O Geliefde van mijn hart,
U wil ik beminnen steeds vuriger.
U wil ik troosten steeds opnieuw.
Wees Gij het dus Die alles doet in mij.
Ik wil, Heer.
Ik verlang, Heer.
Laat dit voldoende voor U zijn:
mijn wil U te beminnen zonder ophouden, mij geheel aan U te geven.
Beschik dus over mij zoals het U behaagt
tot eer en glorie van mijn Hemelse Vader
én om Uw Goddelijk Hart te troosten.

O lieve Moeder,
ik vertrouw mij geheel toe aan Uw Onbevlekt Hart.
Breng mij steeds dichterbij Uw Zoon.
Smeek bij Hem ten beste om mijn hart te willen vullen
met Zijn Liefde, Zijn warmte
zoals ook Uw Hart gevuld is met Zijn Liefde, Zijn warmte.
Dan zal ik kunnen beminnen - mijn lieve Moeder - zoals Gij Hem bemint.
Help mij - mijn lieve Moeder - in de armoede van dit leven
én ook allen die ik iedere dag toevertrouw aan Uw Onbevlekt Hart
opdat ook zij opnieuw Uw Zoon zouden beminnen.
Amen' (15/08/2009).

- 10 -

‘Om tot de eenvoud van het hart te komen: Heer, help ons daarbij.
Zend ons Uw Geest om tot inzicht te komen
van onze eigenliefde, onze hoogmoed, onszelf zo goed te vinden. ...

Heer God, zend mij Uw Heilige Geest.
Opdat ik tot inzicht mag komen van mijn fouten.
Dat ik mag zien waar ik verkeerd ben.
Dat ik mag ontdekken dat ik vol van hoogmoed en eigenliefde ben,
terwijl ik dacht dat ik nederig was.
Leer mij te kijken met mijn hart.
Leer mij te aanvaarden
dat ik fouten maak in mijn handelen, in mijn denken, in mijn spreken,
dat ik mensen pijn doe én niet altijd zie dat de schuld bij mij ligt.

Heer,
Gij Die weet hoeveel onzuiverheden er zijn in mijn hart,
schenk mij de genade door de kracht van de Heilige Geest
om te werken aan mijn fouten,
om mij te ontdoen van mijn hoogmoed en eigenliefde.
Dat ik mag beseffen hoeveel pijn ik U én mijn naaste aandoe.

Te mogen ontdekken dat **ik** verkeerd doe, is een genade.
Schenk mij a.u.b. die genade - Heer -
opdat mijn hart steeds zuiverder mag worden.
Dat ik U én mijn naaste met een zuivere en echte liefde
mag beminnen en helpen. Amen’ (1) (21/08/2009).

(1) Volledige tekst: zie ‘INZICHTEN. Om tot de eenvoud van het hart te komen’.

- 11 -

‘O Liefde, Die Gij zijt!

Soms vind ik geen woorden om Uw Liefde te bezingen.

O Oneindigheid, Die Gij zijt!

Ondanks de ellendigheid van mijn ziel laat Gij mij Uw Liefde voelen.

Gij vult mijn hart met Uw oneindige Liefde,

dat ik geen woorden heb om het te beschrijven.

Ik voel mij zondig, zwak en ellendig én toch geeft Gij mij zo veel Liefde.

O mijn Geliefde!

Konden velen maar Uw Liefde voelen.

Konden velen maar beseffen hoe barmhartig Gij zijt.

Ondanks de zondigheid van de ziel, wilt Gij niemand laten verloren gaan.

Zo veel Liefde, zo veel Barmhartigheid.

O Liefde, ik blijf U smeken!

Geef ons toegewijden, die over Uw Liefde en Barmhartigheid spreken.

Geef ons priesters, die U willen navolgen in liefde, in totale overgave.

Geef ons priesters, die hun taak weer vervullen zoals Gij het verlangt.

O mijn Geliefde!

Aan U geef ik mij.

Beschik over mij zoals het U behaagt.

Dat het mag bijdragen tot eer en glorie van God, onze Hemelse Vader,

én voor de redding van de priesters’ (15/10/2009).

- 12 -

‘O Heer, als ik denk aan al de zondigheid die nu gebeurt in deze wereld,
zou ik moeten bidden dag en nacht,
maar ik kan het niet.

Heer, als ik alleen al denk aan de vele beledigingen,
die U - mijn Heer - door uw toegewijden worden aangedaan,
zou ik moeten bidden dag en nacht,
maar ik kan het niet.

Heer, als ik denk aan de zo vele zielen in het vagevuur,
zou ik moeten bidden dag en nacht,
maar ik kan het niet.

Heer, als ik denk aan Uw pijnen en Uw smarten,
zou ik moeten bidden dag en nacht,
maar ik kan het niet.

Heer, als ik denk aan de smarten van onze Hemelse Moeder,
zou ik moeten bidden dag en nacht,
maar ik kan het niet.

Ik kan U - mijn Heer - mijn aanwezigheid geven.
Mijn gebed, Heer ... Gij weet het, Gij weet alles.
Ik verlang om meer te bidden.
Ik heb de intentie om het te doen.
Ik zou U - mijn Heer - meer willen aanbidden.
Ik zou zo graag bij U willen zijn dag en nacht,
maar - Heer - Gij weet wat er in mij omgaat.
Ik voel alsof alles leeg wordt van binnen.
Ik kan naar U kijken - mijn Heer - met mijn verlangens, die Gij alleen kent.
Ik geef mij aan U, mijn Heer,
zodat Gij geheel over mij kunt beschikken naar Uw Wil.
Ja, dat is wat ik verlang!
U, mijn Heer, alleen U.
Gij, Die mijn Geliefde zijt.
Gij, Die mijn Hoop zijt.
Gij, Die mij bemint.
Ja, ik bemin U, mijn Heer.
En ik dank U - mijn Heer - voor zo veel genaden,
die Gij mij al gegeven hebt en nog zult geven.

Gij - mijn Heer - zijt altijd in mijn hart aanwezig.

Nooit laat Gij mij alleen.

En dan kan ik zeggen: “Ja - mijn Heer - ik kan U beminnen dag en nacht”.

En wanneer ik slaap, is het mijn hart, dat telkens als het klopt, zegt:

“Ik bemin U”.

Telkens als ik ademhaal, vraagt het om vergeving.

Ja - mijn Heer! - zo kan ik U dag en nacht aanbidden

én vergeving vragen voor alles waarvoor wij moeten bidden’ (28/01/2010).

- 13 -

‘O Goddelijke Schittering, helderder dan de zon,
Hier ben ik nu bij U alleen.
Wij tweeën samen.
Het besef met Wie ik ben.
Gij, het Allerheiligste, aanwezig in het tabernakel!

Wij vieren vandaag Uw Hemelvaart.
Ik denk dan aan Uw Moeder, Die achterbleef, aan de apostelen.
Hoe moeten zij zich gevoeld hebben op dat moment?
Was er vreugde?
Was er verdriet?
Vreugde omdat Gij naar Uw Vader ging om een plaats voor ons te bereiden (1).
Vreugde om de Helper, Die Gij zoudt zenden, de Heilige Geest.
Verdriet omdat men U niet meer zag, om die leegte ...

Die leegte, die ik zo dikwijls voel.
Leegte, onmacht, verdriet, pijn, lijden en liefde alles samen ...
én een diep verlangen naar U, o Goddelijke Schittering.
Eens komt die dag,
    dat ik voor U zal neerknielen,
    dat ik U zal zien van Aangezicht tot aangezicht.
Ja, daar verlang ik naar, mijn Heer!
En Gij kent mijn verlangen.
Gij weet alles.
Maar tot die dag blijf ik hier in dit ellendig dal van verdriet en pijn.
Ik voel die pijn - Heer - die men U aandoet.
Ik zie hoe onverschillig men is - zelfs vrome mensen! -
    omdat het zo oppervlakkig is, zo uiterlijk.
Heer, Gij laat mij dit alles zien en voelen én het doet pijn, veel pijn.
Dan voel ik zo veel onmacht.
Dan begint mijn hart te verlangen U nog meer te mogen beminnen.
O Heer,
Hoe graag zou ik alles willen goed maken wat anderen U aandoen.
    Hun fouten, hun zonden.
Ik wil mij geven helemaal.
Ik heb mij gegeven, mijn Heer.
Maar wat ben ik?
Niets!
Maar ik bemin U, mijn Heer.
Dit is echte, ware Liefde, die ik voel.

Uw Liefde!
Omdat Gij het zijt in mij, ondanks die leegte, die onmacht.
O Goddelijke Schittering,
Hoe graag zou ik willen dat ieder mens U bemint.
Wat zou deze wereld mooi zijn!
Maar wat is er nu?
En toch geloof ik in die wereld van Liefde,
    omdat Gij die Liefde zijt,
    omdat Gij alles zult nieuw maken.

Wij wachten op de komst van de Heilige Geest,
maar wij wachten ook op Uw wederkomst, o Heer.
Wacht niet langer, Heer.
O kom terug in al Uw schittering.
Kom deze mensheid redden, die zo diep gevallen is.
Ja, wij wachten op U.
Wacht niet langer, Heer.
Zo veel zielen gaan verloren.
Wat is er van deze mensheid geworden, die Gij zo bemint?
Gij, Die alles gegeven hebt uit Liefde.
Ik blijf smeken steeds opnieuw!
Heb medelijden met ons, Heer.
Help ons, Heer.
Vergeef het ons, Heer.
O Heer,
Soms zou ik het willen uitschreeuwen “Bekeert u”.
Maar wie zou er luisteren?
Wie luistert er naar Uw Woorden, naar Uw Moeder?
En toch vertrouw ik dat die ommekeer zal komen.
Hoe erg het nu ook mag zijn,
Gij zult het laatste Woord hebben.
Liefde overwint alles.

O Heer,
Zend ons Uw Heilige Geest
    om ons te helpen
    ons voor te bereiden op Uw wederkomst.
Opdat steeds meer mensen weer in U geloven
    dat Gij onze toekomst zijt,
    dat Gij ons het Eeuwig Leven wilt geven,
    dat wij allen U dan mogen aanschouwen tot in de Eeuwigheid,
o Goddelijke Schittering.
Dan zullen wij het nooit moe worden

U te loven,
U te aanbidden,
U te danken.
O Goddelijke Schittering,
Wat verlang ik naar U!' (13/05/2010: Onze-Lieve-Heer Hemelvaart).

*(1) Zie Joh. 14, 2-3: '... want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.
En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid,
kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben'.*

‘Heer,
Dit is Uw dag.
Sacramentsdag (1)!

Wat is er geworden van deze dag?
Wij zijn hier nu alleen.
Gij en ik.
De meeste kerken zijn gesloten.
Hoe eenzaam moet Gij U voelen.
Toen ik klein was, weet ik nog dat er in de kerk de hele dag aanbidding was.
De mensen kwamen om bij U te zijn.
Waar zijn ze nu?
Waar zijn de toegewijden?
Ik voel met U mee, mijn Heer.

Ik denk aan Uw openbaar leven.
Hoe Gij U steeds terugtrok om in eenzaamheid te zijn
bij Uw Vader om te bidden.
Ja, Heer, Gij bad tot Uw Vader.
Gij zijt een voorbeeld voor ons geweest.
Hoe weinig horen wij nog spreken over het gebed.
Het gebed tot de Vader!
Zo weinig priesters, die erover spreken.
Zelfs, Heer, bij onze bisschoppen hoort men weinig spreken over het gebed.
Dat zie ik aan de brieven die men schrijft.
Men kan het allemaal goed uitleggen,
maar het belangrijkste vergeet men: **het gebed.**

Ja, Heer, door het gebed komt men dichterbij U.
Door het gebed kan men alle moeilijkheden aan.
Door het gebed krijgt men de kracht om verder te doen.
Door het gebed kan men zielen redden.
Door het massaal gebed kan men het kwaad tegenhouden.

O Heer, wat gebeurt er toch in onze samenleving?
Daardoor ziet men dat er weinig gebeden wordt.

Heer, wat gebeurt er in onze Kerk?
Nog weinig roepingen.
Velen die opgeven.

Velen die misleid worden.
Ja - Heer - men vindt het niet meer nodig om te bidden.
Gij vond dit belangrijk.
Maar nu, Heer.
Terwijl geen enkel mens heilig wordt zonder het gebed.
Want door het gebed kan men trouw blijven.
Het gebed met liefde, met vertrouwen.
Dat is belangrijk.

Heer, wat is er van Uw Kerk geworden?
Men durft zijn stem niet meer te verheffen.
Men is bang geworden voor de media, voor de politiciers.
Ja, men is bang geworden.
Reeds sedert lange tijd.
Waar was hun stem bij de abortuswet?
Waar was hun stem tegen euthanasie?
Wij leven nu in een tijd waar ieder zijn mening kan uiten,
maar de Kerk heeft gezwegen.
De Kerk heeft gezwegen in zoveel gevallen die nu naar boven komen.
En men vindt het allemaal erg wat er gebeurd is.
En toch hoort men niet dat er meer gebed moet zijn.
Bidden met het hart, bidden met vertrouwen.
Ja, Heer, men luistert niet naar Uw Moeder, Die het al zo lang vraagt.
Men volgt Uw voorbeeld niet na, mijn Heer.
Hoe willen zij dan de Kerk redden? ...

Het is triestig, Heer, als ik daar allemaal aan denk.
Maar Gij blijft trouw aan Uw Woord:
"Ik zal Mijn Kerk redden.
Ik zal het doen samen met Mijn Moeder
én met diegenen die nog meewerken,
die bidden, die kunnen en willen vasten".
Ja, zo zal het kwade overwonnen worden.
Ja, Heer, ik geloof in U.
Gij zijt mijn Hoop.
Op U vertrouw ik.
Daarom, mijn Heer, kom ik hier in deze stilte.
Wij tweeën alleen.
O Liefde van mijn hart,
laat dit nooit een einde nemen
U te mogen aanbidden, U te mogen beminnen.
Gij zijt mijn alles' (03/06/2010).

(1) N.a.v. het Feest van het Heilig Sacrament, tweede donderdag na Pinksteren, in 2003 en 2004 heeft de Heer Jezus Zelf de volgende boodschappen gegeven.

'Dit is Mijn dag toegewijd aan het Heilig Sacrament.

Het Eucharistisch Brood, waarin Ik aanwezig ben!

Dit is úw dag.

*Gij hebt u toevertrouwd aan dit Eucharistisch Brood
om steeds eerherstel te brengen voor de beledigingen
die Mij worden aangedaan door zo vele priesters.*

Gij zijt "Mijn vertroosting van het Eucharistisch Brood".

Zo noem Ik u.

*De waarde van de Eucharistie is
door zo vele van Mijn priesters vergeten, door zo vele van Mijn kinderen.
Op deze dag zou het een dag moeten zijn van voortdurende aanbidding
én men spreekt er zelfs niet meer over.*

*Hoe word Ik aan de kant gezet door zo veel priesters,
die Mij bij de mensen moeten brengen!*

Hun plaats is bij Mij, waar Ik tot hen kan spreken.

*Ik heb nood aan de liefde van hen die Mij toegewijd zijn,
nood aan de liefde van al Mijn kinderen,
maar Ik blijf steeds alleen, opgesloten.*

- Mijn kind! -

*Het doet pijn dit steeds te moeten herhalen,
maar Ik heb u nodig voor de steun en de kracht die gij Mij geeft.*

Uw God, Die steun en kracht zoekt bij zielen die Mij beminnen!

Ik ben Liefde én Ik heb liefde nodig.

In iedere kerk zou men Mij moeten aanbidden, bij Mij zijn.

Ik wacht.

Ik verzucht tevergeefs.

Ik blijf geduldig én Ik blijf beminnen.

Ondanks alles wat men Mij aandoet, blijf Ik u beminnen' (19/06/2003: Sacramentsdag).

'Mijn kind!

Ik ben niet stiller dan anders, maar Ik ben verdrietig op deze dag.

Meer dan anders word Ik alleen gelaten, word Ik vergeten.

Waar is de tijd

dat men in glorie en gezang tot Mij kwam,

dat men bij Mij kwam om te aanbidden!

Men zou tot Mij moeten komen,

maar Ik blijf een Gevangene van deze moderne tijd.

Ik ben en blijf - zoals Ik altijd ben geweest - uw God, Die u oneindig bemin.

En men verlangt van Mij

dat Ik Mij aanpas aan deze moderne maatschappij,

dat Ik u volg,

*dat Ik de beledigingen aanvaard, die gij Mij steeds opnieuw aandoet,
dat gij uw koopwaar kunt tentoonstellen en verkopen in Mijn huis,
dat Ik gedwongen word opzij te gaan voor hen,
die alle glorie naar zich willen toetrekken.*

- Mijn kind! -

Ik ween in stilte.

Gij kent Mijn verdriet niet.

Ik lijd in stilte.

Ik aanvaard alles uit liefde voor u, Mijn kinderen!

*Maar weet - Mijn kind! - dat eens Gerechtigheid zal komen over deze wereld
en dat velen zullen opkijken naar Hem, Die zij aan de kant hebben gezet'*

(10/06/2004: Sacramentsdag).

- 15 -

‘O Heer,
hoe erger (1) het wordt, hoe meer ik op U vertrouw.
Gij laat mij die rust voelen te midden van een storm,
die nu woedt binnen en buiten de Kerk.
Gij alleen kunt en zult ons redden.
Dit is mijn groot geloof in U, mijn hoop op U, mijn vertrouwen op U.
En mijn vreugde is: Heer, Gij zult overwinnen.
En het kwade, dat nu denkt te triomferen, zal verpletterd worden.
O ja - Heer - wat verheug ik mij op die dag!
Gij zult schitteren in al Uw Heerlijkheid,
samen met onze Hemelse Moeder en met alle engelen en heiligen.
Ja - mijn Heer - niets kan mij van die gedachte verwijderen,
hoe erg het nu ook nog mag worden.
Daarom geef ik mij geheel aan U.
Laat mij een instrument zijn van Uw Barmhartigheid
voor de redding van onze Kerk, van onze priesters.
Gebruik mij - mijn Heer - naar Uw Wil, zoals het U behaagt,
én tot eer en glorie van onze Hemelse Vader’ (25/06/2010).

(1) Dit gebed werd gemaakt n.a.v. de huiszoeken bij kardinaal G. Danneels, in het aartsbisdom - terwijl alle bisschoppen daar aanwezig waren - en in de kathedraal van Mechelen, met de daarbij horende mediaheisa.

- 16 -

‘Mijn Jezus,
Ik ben hier nu dicht bij Uw Kruis in dit Uur van Uw Barmhartigheid.
Ik voel mij zo leeg van binnen.
Het is alsof ik een ballon ben, die leeggelopen is.
O mijn Jezus,
Dit zijn de momenten waarop ik U vraag:
Heer,
Leg Uw hand op mijn hoofd dat ik U voel.
Geef mij die omhelzing waar ik zo naar verlang.
Geef mij die levenskracht om verder te doen.
Wees Gij mijn denken, mijn spreken, mijn handelen.
Tot niets ben ik nog in staat.
O mijn Heer, mijn Geliefde,
Én toch blijf ik U beminnen, toch verlang ik naar U.
En plots - Heer - laar Gij U voelen: die Liefde in mijn hart.
Dit alleen is van U.
Niemand kan zo beminnen dan Gij alleen.
Mijn leegte, mijn nietigheid bied ik U aan, mijn zwakheid, mijn zondigheid.
Dit is wat ik U, o Liefde, kan geven.
En Gij laat mij voelen dat Gij er tevreden mee zijt,
terwijl ik dacht U steeds te beledigen door wat ik U niet meer kan geven.
O Liefde,
Hoe goed zijt Gij dat Gij met zo weinig tevreden zijt.
Steeds ben ik U dankbaar
om Uw Liefde, Uw geduld, Uw oneindige Barmhartigheid’ (15/12/2010).

- 17 -

‘Mijn Jezus,
Ik ben hier nu zo dicht bij U, aanwezig in Uw tabernakel.
Ik voel mij zo onwaardig.
Maar Gij, mijn Heer, hebt mij uitgenodigd om steeds dicht bij U te komen.
Hoe heilig is deze plaats.
Én hoe wordt zij onteerd!
Mijn Jezus,
Wat heeft men U aangedaan!
Hoe ver is men afgedwaald van de echte, ware Liefde.
Vergeef het ons, Heer.
Laat mijn aanwezigheid Uw vertroosting zijn.
Hier gewoon bij U zijn, naar U kijken: wat een genade is dit.
Ik dank U voor deze grote genade, dit groot geluk bij U te mogen zijn,
o Heiligheid, Die Gij zijt’ (24/12/2010).

JMJP

GEBED VAN VERTROOSTING

‘Ik verlang naar u, naar uw liefde, uw vertroosting’ (18/11/2003).

‘Weet dat Ik lijd dag en nacht zonder ophouden én dat Ik steun en troost zoek bij de zielen, die zich volledig aan Mij hebben toevertrouwd. ...

Het is voor Mij zo belangrijk een ziel te hebben, waar Ik kan vertoeven, die Mij zo veel liefde geeft.

Uw woorden troosten Mij.

Uw verlangen naar Mij geeft Mij voldoening.

- Mijn kind! -

Laten Wij dit verder doen zonder ophouden.

Laat Mij uw grootste schat zijn, uw grootste liefde, uw diepste verlangens’

(11/05/2004).

‘Uw taak is

Mij te vertroosten in deze onnoemelijke beproevingen, die Ik steeds onderga.

Wees Mijn troost.

Blijf bij Mij’ (07/02/2004).

‘Blijf Mij beminnen.

Blijf Mijn vertroosting.

Ik heb u nodig.

Blijf bij Mij’ (18/06/2004).

‘Mijn pijnen zijn ondraaglijk.

Maar uw troost, uw woorden van liefde, geven Mij de kracht dit lijden te dragen’ (17/06/2005).

‘Ik heb uw liefde, uw vertroosting zo nodig

voor al diegenen, die Mij niet beminnen’ (08/09/2005).

‘Daarom verlang Ik van u!

Troost het Hart van Mijn Vader.

Troost Mijn Hart.

Troost het Hart van Mijn Moeder’ (29/09/2006).

‘MIJN ZENDING IS TROOSTEN.

Dit is wat de Heer van mij verlangt:

Hem te troosten, Die ik bemin,

Hem die aanwezigheid geven die Hij van zo veel moet missen.

De Heer verwacht van mij geen grote daden.

Omdat Hij weet dat ik daartoe niet in staat ben.

Omdat ik niets anders kan, is de Heer daarmee tevreden.

Met hoe weinig is de Heer - mijn God - tevreden!

Gewoon bij Hem zijn, mijn liefde geven, mijn dankbaarheid geven.

Één blik roert al Zijn Hart.

Wat moet het dan niet zijn

als ik de genade vraag om meer dan één blik te zijn,

als ik Hem vraag Hem - Die mijn Verlosser is, Die mijn Koning is -
meer en meer te mogen beminnen?

Ik hoef alleen mijn hart te openen,

mij te geven met alles wat ik ben en wat ik eigenlijk niet moet zijn.

Alleen de Heer kent mij met al mijn fouten, tekorten en zwakheden.

Hij kent mij beter dan ik mezelf ken.

Ik hoef mij maar alleen door Hem te laten leiden, mij geven,

mijn “ik” geven én zeggen:

“Gij alleen, Heer, Gij zijt alles.

Leid mij door dit leven.

Geef mij wat ik nodig heb om U te beminnen, om U te troosten.

Geef mij Uw Liefde, Die oneindig is en Die zo velen weigeren.

Vul mijn hart met Uw Liefde.

Dan zal ik kunnen beminnen zonder ophouden.

Dan zal ik alles aankunnen wat Gij van mij verlangt.

Wees mijn Kracht, mijn Sterkte.

Gij, mijn Heer, Die alles zijt!”

O Heer,

Gij komt naar mij toe - arme ziel, tot niets in staat! -

en Gij vraagt mij U - mijn Koning - te troosten

in al Uw eenzaamheid, in al Uw smarten.

Gij komt naar mij,

omdat Gij door zo velen in de steek gelaten zijt.

Zij, die U toebehoren! Zij, die Uw bruid zijn!

Maar die U verlaten hebben, die de wereld zijn ingegaan,
die de verleidingen niet konden weerstaan!

- Uw bruid te zijn! Wat is er mooier dan dat?

Bruid te zijn van de Koning! -

En nu komt Gij naar mij!

- Mijn Koning! -

Ik mag uw dienaar zijn, uw onderdaan.

- Een Koning, Die troost gaat zoeken bij Zijn onderdanen! -

En Gij zijt zo gelukkig als Gij wat troost krijgt,

dat Gij mij wilt verwennen

zoals Gij Uw bruiden en toegewijden wilt verwennen.

Neen! Gij noemt mij geen dienaar meer,

maar Uw vertroosting, bij wie Gij liefde en steun vindt in al Uw lijden.

Gij gaat op zoek naar nog meer zielen, die U willen beminnen en troosten.

Maar - ach, Heer! - hoe moeilijk is het in deze tijd nog zielen te vinden.

Hoe groot is Uw smart!

Zo veel afwijzingen, zo veel onverschilligheid, zo veel ondankbaarheid!

Daarom vraag ik U, mijn Koning, Die ik ook mijn Vriend mag noemen!

Geef mij zo veel liefde

en laat mij U dan beminnen, U troosten zonder ophouden.

Voor al diegenen die U zouden moeten beminnen,

maar het niet meer kunnen of niet meer willen!' (1) (05/06/2007).

(1) De Heer wil dat velen dit gebed bidden alsof het komt vanuit het eigen hart.

GEBED VAN EERHERSTEL

‘Ik ben het, Die dat wil: eerherstel én het is dringend!’ (29/06/2005).

‘Ik wil méér eerherstel
voor ál het aangedane leed dat Mij voortdurend wordt aangedaan’ (14/06/2003).

‘Dit moet op de eerste plaats eerherstel worden
voor ál het aangedane leed van de priesters, die Mij meer kwetsen dan anderen.
Laat dit zó zijn voor u: op de eerste plaats eerherstel voor de priesters’ (14/06/2003).

‘Laat uw leven niets anders zijn dan
gebed, eerherstel voor alles wat men Mij iedere dag opnieuw aandoet’ (15/02/2005).

‘Laat heel uw leven een ode zijn van lof en eer aan de barmhartige Vader.
Brenge ononderbroken akten van eerherstel
voor al het leed dat Mij wordt aangedaan aan Mijn barmhartig Hart,
alsook aan het Onbevlekt Hart van uw Hemelse Moeder’ (29/09/2006).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:

‘Brenge eerherstel zo veel gij kunt.

Laat heel uw leven zijn als een offer van eerherstel voor Mijn Zoon.

Want dát is Zijn troost, die Hij nog zo weinig vindt’ (23/03/2005).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:

‘bidt samen met Mij en brenge eerherstel aan het Hart van Mijn Zoon’ (31/12/2007).

‘AKTE VAN EERHERSTEL.

Vergeef het ons, Heer,
voor de zo vele beledigingen die wij U aandoen
in zo vele kerken, kloosters, gemeenschappen waar ook ter wereld.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij zo weinig beseffen wie en wat Gij zijt:
de Zoon van de Allerhoogste, onze God en Hemelse Vader.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij U steeds opsluiten in Uw huis
zodat niemand bij U kan komen om U te groeten.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij U steeds voorbij lopen alsof Gij hier niet aanwezig zijt.
Vergeef het ons, Heer,
voor de ontelbare keren dat wij voor U komen en U niet groeten.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij ons te hoogmoedig wanen om voor U neer te knielen.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij U steeds alleen laten en zo weinig komen
om U te troosten in al Uw eenzaamheid.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij niet al onze aandacht aan U schenken
omdat wij te veel met onszelf bezig zijn.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij zo weinig over Uw Aanwezigheid durven spreken.
Vergeef het ons, Heer,
dat Gij op zo vele plaatsen niet meer de centrale plaats krijgt in Uw huis.
Vergeef het ons, Heer,
dat Gij zo dikwijls aan de kant wordt gezet.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij zo dikwijls onze rug naar U toekeren
om in de belangstelling te staan bij de mensen.
Vergeef het ons, Heer,
dat Gij niet bemind wordt zoals Gij verdient bemind te worden.
Vergeef het ons, Heer,
dat wij zo ondankbaar zijn voor Uw Aanwezigheid uit Liefde voor ons,
terwijl wij U steeds zouden moeten danken,
loven en prijzen tot in de eeuwigheid. Amen’ (1).

(1) De Heer verlangt dat deze akte van eerherstel meer gebeden wordt (17/11/2006).

GEBEDEN TOT DE GEKRUISIGDE CHRISTUS

‘Men denkt niet meer aan Mij.
Ik ben een Gekruisigde én blijf een Gekruisigde’ (09/03/2005).

‘Ik heb u gekozen omdat Ik u bemin.
Ik heb u gezien in al Mijn smarten en pijnen, stervend aan Mijn Kruis’ (05/11/2005).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:
‘Kijkt naar Hem, hangend aan een Kruis’ (25/12/2003).

‘Kijkt met liefde naar Mijn Kruis.
Dan zult gij beseffen met welke Liefde Ík u bemin!’ (20/02/2004).

‘Klamp u vast aan Mijn Kruis.
Want dit is uw redding!’ (16/03/2007).

- 1 -

‘Mijn Jezus, stervend aan het Kruis.
Ik aanbid U. Ik bemin U. Ik dank U.
Vergeef het ons voor alles wat wij U hebben aangedaan.

Ik mag hier - mijn Heer, mijn Koning, mijn Redder - deze uren met U
doorbrengen.

Gij, vastgenageld aan het Kruis.
De gruwel van de kruisiging!
Gij hangt nu daar tussen hemel en aarde.
En ik mag hier bij U zijn, deze uren van Uw doodstrijd.
Uw gruwelijke doodstrijd!

Ik denk aan Uw pijnen, mijn Heer.
Uw handen en voeten vastgenageld.
Gij kon U niet bewegen.

Uw hoofd, gekroond met doornen.
Gij kon zelfs Uw hoofd niet laten rusten tegen het harde Kruis.
Uw lichaam: één open wonde door de geseling.
Dan de hitte van de zon.
Hoe vreselijk moet dit geweest zijn.

En nu mag ik steeds deze uren met U doorbrengen.
Ik met mijn zwak menselijk lichaam,
die het soms moeilijk heb om stil te zitten door mijn lichamelijke kwalen.
Maar dan denk ik aan U, mijn Heer, Die U niet kon bewegen.
En dan vind ik de kracht om vol te houden.

Ik ben hier alleen bij U, mijn Heer.
Niemand die U komt troosten, terwijl Gij voor allen Uw leven hebt gegeven.
Ik mag U troosten voor zij,
die gekozen zijn om het te doen, maar die U verlaten hebben.
Ik mag U troosten samen met Uw Moeder, Die steeds bij U aanwezig is.
Ook Haar Hart mag ik troosten.
Het Hart van mijn Moeder, Die mij zo dierbaar is!
Welke genade is dit deze uren met U door te brengen,
mijn lijdende Koning, eenzaam en verlaten!

Ik vraag U vergiffenis steeds opnieuw.
Ik offer mij aan U op
om mee te lijden, mee te voelen met Uw pijnen en de pijnen van mijn Moeder.
O Heer, vergeef deze mensheid.
Vergeef de zo veel toegewijden,
die U verlaten hebben, die voorbeeld hadden moeten zijn.
O Heer, hoe groot is Uw lijden!

“Ik heb dorst”.
Ja - Heer! - naar onze liefde dorst Gij.
O Heer, kon ik U nog meer beminnen.
O Heer, hoe arm voel ik mij in liefde.
Geef mij
Uw Liefde vanaf Uw Kruis, Uw Hart, Dat op het punt staat te begeven.
Geef mij die Liefde, Die zo velen weigeren.
Laat mij U danken voor alles wat Gij voor ons hebt gedaan
in het verleden, in het heden én nog zult doen.
Dankbaar, mijn gekruisigde Koning.
U aanbid ik. U bemin ik. U dank ik’ (03/04/2009).

- 2 -

‘Ik bemin U, o Heilig Kruis.

Ik bemin U, o mijn Heer.

U, Die Uw Kruis met Liefde hebt gedragen uit Liefde door mij en voor mij.

Door mij: om Mijn zondigheid!

Voor mij: om mij te bevrijden van die zonde!

Dit is wat ik U heb aangedaan:

dit lijden, deze foltering, deze smaad en beproevingen,

Uw Hoofd met doornen gekroond door mij, voor mij!

Laat mij U beminnen, mijn Heer.

Laat mij U troosten, mijn Heer.

Laat mij eerherstel brengen voor allen, die U blijven kruisigen steeds opnieuw.

Laat mij U meehelpen Uw pijnen te verzachten

door mijn lijden samen met het Uwe te offeren aan onze Hemelse Vader.

Aanvaard, mijn Heer, het offer van mijn leven.

Hoe weinig ik ook in staat ben om te lijden,

laat mij het doen met liefde, uit liefde voor U.

Verleen mij die genade de vreugde van het lijden te ervaren

om aan te vullen wat nog ontbreekt aan Uw lijden.

Ik bemin U, mijn Heer, mijn Koning.

Ik dank U.

Ik dank U voor iedere ziel afzonderlijk,

die door de eeuwen heen zo ondankbaar zijn geweest.

Dankbaar, mijn Heer, voor Uw Liefde

Die Gij voor mij hebt getoond aan het Kruis.

Ik bemin U, mijn Heer.

Ik bemin Uw Kruis.

Ik dank U, mijn Heer’ (rond het Feest van de Kruisverheffing 14/09/2005).

GEBEDEN TOT DE EUCHARISTISCHE HEER, GEKRUISIGD IN ZIJN TABERNAKELS

‘Daarom vraag Ik u - Mijn kinderen, die Mij liefhebben! - om Mij te helpen
Mijn Kruis te dragen.

Door hun gebed, hun offers, hun lijden met het Mijne te verenigen,
Mij te troosten met hun aanwezigheid bij Mij in het tabernakel.

Want dáár ben Ik een gekruisigde, een geslagene, een bespuwde,
een met doornen gekroonde Koning in alle eenzaamheid!’ (01/10/2005).

- 1 -

‘Mijn Jezus, vastgenageld aan het Kruis!

Welke smarten? Welke pijnen?

Niemand kan begrijpen hoeveel Gij geleden hebt
om ons te bevrijden van die eeuwige dood.

Én nog lijdt Gij steeds, gekruisigd in zo vele tabernakelen.

Gij lijdt in eenzaamheid, in stilte, alleen, door zo velen verlaten
én in nederigheid aanvaardt Gij alles steeds uit Liefde voor ons.

Omdat Gij ons wilt redden, nog altijd!

Ondanks de smarten, die wij U aandoen,

de vernederingen van elke dag, onze ondankbaarheid!

O! Ik bemin U, mijn Heer, mijn Koning, mijn Redder.

Ik verlang naar U,

U te mogen troosten in al Uw eenzaamheid,

een kleine druppel troost (1) te zijn in al Uw smarten.

Ook al ben ik zo klein, zo onbeduidend

dat Gij mij niet eens voelt in al Uw pijnen.

Toch ben ik hier - Mijn Heer! - verenigd in Uw eenzaamheid, Uw verlatenheid.

Dit te mogen doen: bij U zijn.
Dat Gij daarmee tevreden zijt,
omdat ik tot niets méér in staat ben
dan gewoon een kleine druppel troost (1) te zijn!
Dankbaar, mijn Heer!
Dankbaarheid ben ik U verschuldigd tot in de eeuwigheid.
En ik smeeek U – mijn Heer! – dat nog meer zielen U willen vertroosten
in al Uw eenzaamheid, in al Uw smarten' (2) (31/03/2006).

(1) Wij kunnen misschien denken dat een uur aanbidding niet veel waarde heeft en niet veel zal veranderen. Maar elk uur bij de Heer kunnen wij vergelijken met een druppel die de dorst van de Heer naar liefde helpt lessen.

Op het einde van ons leven zullen wij al onze uren van aanbidding kunnen aanbieden als even zo vele druppels in een beker. Dan zullen wij zien hoe vol deze beker is, hoeveel wij de Heer getroost hebben én hoeveel er veranderd is door ons gebed.

(2) De Eucharistische Heer, Die iedere dag gekruisigd wordt in Zijn tabernakels, verlangt dat velen dit gebed en het volgende bidden met een open hart, vervuld van liefde én verlangend naar Zijn Liefde.

‘Ja - mijn Heer! - Gij zijt een gekruisigde Heer in Uw tabernakel.
Alles maakt Gij opnieuw mee.
Iedere dag!
Door al het leed dat wij U, mijn Heer, aandoen!
Gij beleeft opnieuw Uw doodstrijd.
Alleen, door zo velen verlaten!
Gij ziet onze zondigheid,
de gruwel, het geweld, de losbandigheid van elke dag.
Dat is Uw doodstrijd: te zien hoe zo velen verloren gaan.
Gij zijt een Gevangene.
In Uw tabernakelen!
Opgesloten in Uw huis!
Gij wordt gezeseld.
Iedere dag!
En nog het meest door Uw toegewijden!
Gij wordt geslagen, bespuwd en met doornen gekroond.
Door onze oneerbiedigheid!
Gij draagt Uw Kruis.
Beladen met onze zonden!
En het wordt steeds zwaarder!
Gij wordt gekruisigd en alleen gelaten.
Gij hebt dorst én Gij verlangt naar liefde.
Naar onze liefde!
En Gij krijgt zo weinig liefde!
Ik kom hier - mijn Heer, mijn gekruisigde Koning - om eerherstel te brengen,
om U te troosten in al Uw eenzaamheid, om Uw pijnen te verzachten.
Vergeef het ons - Heer! - voor alles wat wij U aandoen.
Uw eenzaamheid is nog nooit zo groot geweest!
Verleen mij die genade - Heer - steeds bij U te zijn,
U te mogen troosten, Uw pijnen te verzachten, Uw dorst te laven’ (31/03/2006).

GEBEDEN TOT DE BARMHARTIGE HEER

‘Blijf samen met Mijn Moeder smeken om Mijn Barmhartigheid. ...
Blijf gij dit ook doen samen met uw Moeder in het bijzonder voor de priesters’
(27/04/2003).

- 1 -

‘Ik aanbid Uw beminnelijk Hart,
Uw zo diep verwond Hart,
Uw Hart Dat overvloedt van Liefde,
Uw barmhartig Hart.
Ik vertrouw op U, mijn Heer en mijn Koning, mijn Redder’ (1) (14/04/2004).

*(1) Dit is een van de gebeden die wij kunnen bidden op de Zondag van de
Goddelijke Barmhartigheid. Dit gebed heeft de voorkeur van de Heer.*

- 2 -

‘Uw Barmhartigheid, mijn Heer!

O Heer,
ondanks de ellendigheid van mijn ziel, mijn gebed, dat zo arm is,
mijn gebrek aan liefde voor U, mijn vertroosting voor U,
ondanks mijn vele tekorten, die ik U - mijn Heer! - aandoe,
bemin ik U.

Ik voel mij hier - mijn Heer! - als een vreemdeling op deze wereld.
Mijn hart verlangt en hunkert naar U, mijn Heer.
Ja, een diep verlangen naar de zaligheid: dit is wat ik voel.

Maar ik weet - mijn Heer! - wanneer ik bij U zal komen,
dat ik met lege handen zal staan.
Want mijn liefde is zo gebrekkig, mijn gebed zo arm,
mijn vertroosting ... - ach Heer! - kom ik niet zelf vertroosting zoeken bij U!
Hoe weinig heb ik U aan te bieden!
Maar Uw Barmhartigheid - mijn Heer! - zal de redding zijn van mijn ziel.
Ja - mijn Heer! - ik vertrouw geheel op Uw Barmhartigheid.
Want Gij weet dat ik de intentie heb
om U te troosten, om U te beminnen, om mij geheel aan U te geven.

Maar mijn zwakheid, Heer!
Ik moet bekennen dat ik tot niets in staat ben, geheel klein en zwak.
Alleen door Uw genade kan ik hier bij U zijn.
Anders zou ik zelfs dat nog niet kunnen.
En toch bemin ik U, mijn Heer, verlang ik naar U steeds meer.
Daarom - mijn Heer! - vertrouw ik mij iedere dag toe aan Uw Barmhartig Hart
op voorspraak van mijn lieve Moeder en de Heilige Jozef
voor de redding van mijn ziel, voor de redding van allen voor wie ik bid’
(16/04/2009).

JMJP

GEBEDEN TOT DE HEMELSE VADER

‘Laat heel uw leven een ode zijn van lof en eer aan de Barmhartige Vader’
(29/09/2006).

‘Blijf samen met Mijn Moeder smeken om Mijn Barmhartigheid.
Want ook Mijn Moeder doet niets anders
dan Barmhartigheid afsmecken bij Mijn Vader
voor deze wereld, voor al Haar kinderen!
Blijf gij dit ook doen samen met uw Moeder in het bijzonder voor de priesters’
(27/04/2003).

- 1 -

‘Barmhartige Vader,
Dit is het Uur van Uw Barmhartigheid.

In naam van Uw Zoon,
in naam van al Zijn lijden, Zijn kostbaar Bloed,
Dat Hij vergoten heeft tot de laatste druppel,
smee ik U, Barmhartige Vader, voor de bekering van onze priesters.
Ik offer U op al Zijn lijden én ik smee:
a.u.b. geef ons priesters, heilige priesters.
Ik smee U: kom ons bevrijden uit de slavernij van de zonde.

Barmhartige Vader,
Gij hebt ons geschapen naar Uw beeld en gelijkenis,
a.u.b. verwerp onze beden niet.
Maar uit liefde voor Uw Zoon,
a.u.b. laat Zijn lijden niet nutteloos zijn.
Zo veel zielen, die verloren gaan!
Ik blijf smeken steeds opnieuw: geef ons priesters,

die meehelpen aan de redding van de zielen, aan de redding van de Kerk.

Heb medelijden met ons - Barmhartige Vader! - wend Uw blik niet van ons af.
Wij hebben U nodig.

Gij hebt ons geschapen uit Liefde.

En omdat Gij, Vader, Oneindige Liefde zijt,

blijf ik U vragen iedere dag opnieuw in naam van Uw Zoon:

verhoor onze gebeden en geef ons priesters, heilige priesters.

Barmhartige Vader,

In naam van Uw Zoon,

van al Zijn lijden, Zijn kostbaar Bloed,

Dat Hij vergoten heeft voor ieder van ons,
vraag ik U de bekering van onze priesters en bisschoppen.

Heer God,

vergeef hun wat zij U, Drieëne God, aandoen.

Gij weet hoe zwak een mens is,

maar Gij verwijt hen niets, zelfs niet als men diep gevallen is.

Mensen kunnen hard zijn, kunnen anderen diep kwetsen

vooral als het gaat om Uw toegewijden.

Maar het zijn en blijven mensen.

En Gij, God, denkt anders dan wij.

Gij verwerpt niemand, ook al zijn onze zonden nog zo groot.

Alleen mensen doen dit, omdat zij zelf hun eigen zonden niet zien.

Ik weet dat wij kunnen teleurgesteld zijn door Uw toegewijden,

maar dit wil niet zeggen dat wij hen moeten oordelen en veroordelen.

Ik bid U, Barmhartige Vader, voor onze toegewijden.

Vergeef het hun en help hen.

Schenk hun de genade van bekering, waarvoor wij bidden.

Ik bid U voor allen, die oordelen en veroordelen.

Vergeef het hun en help hen opdat ook zij zich bekeren.

Want niemand kan zonder Uw Barmhartigheid.

En ik dank U voor Uw Liefde, Uw geduld, Uw Barmhartigheid,

Die oneindig is en Die niemand kan missen' (05/05/2010).

- 2 -

‘Ik denk aan Uw Almacht, God onze Vader.
Uw Almacht, Die oneindig is.

Wij zijn zo klein hier op deze wereld.
Wij zijn als een kleine bal in Uw handen én Gij kijkt naar ons.
Gij kijkt naar deze mensheid,
die Gij geschapen hebt naar Uw beeld en gelijkenis.
Gij ziet onze zondigheid.
Maar door de Liefde van Uw Zoon, onze Hemelse Moeder en alle heiligen
blijft Gij Uw toorn in bedwang houden, ook al verdienen wij het niet.
Gij laat deze wereld daveren: eens hier, dan daar, maar steeds wordt het erger.
Steeds meer rampen.
Steeds meer natuurgeweld.
Hoe minder het geloof, hoe erger het wordt.

Hoelang zult Gij nog geduld hebben met ons - Hemelse Vader! - hoelang nog?
Eens zult Gij deze wereld in zijn geheel laten daveren
zoals het nog nooit is geweest.
Dan zal het voor velen te laat zijn.

O, Barmhartige Vader,
Ik smEEK U in naam van Uw Zoon, van al Zijn lijden.
Heb medelijden met ons.
Kom ons bevrijden uit de slavernij van de zonde.
Ik smEEK U en ik blijf steeds smeken
in naam van onze Hemelse Moeder en alle heiligen.
Barmhartige Vader,
Kijk naar Uw kinderen,
die U nog beminnen, die U de eerste plaats geven in hun leven,
die niet vastgeklampt zitten aan hun wereldse genoegens, aan hun verslavingen.
Zij beseffen het niet hoe verslaafd zij zijn.
Zij hebben voor alles tijd, behalve voor U.
Maar voor hun verslaving mag het alle tijd vragen, mag het alles kosten,
als zij maar hun plezier hebben ...
tot die dag komt, dat wij voor U zullen komen.
En velen zullen met lege handen staan, zullen U niets kunnen aanbieden.
Hun liefde was voor deze wereld, niet voor U.
O Barmhartige Vader,
Heb medelijden met ons.
Vergeef het ons. Vergeef het ons’ (27/05/2010).

GEBED TOT ONZE-LIEVE-VROUW, MOEDER VAN SMARTEN

‘Maar weet dat Ik nog steeds verschrikkelijk lijd,
dat Ik nog steeds geseld word,
                gekroond word met doornen, bespuwd en bespot,
dat Ik nog steeds Mijn Kruis draag
én dat Ik nog ontelbare keren word gekruisigd.
En steeds is Mijn Moeder bij Mij aanwezig
én ook Haar Hart wordt steeds opnieuw doorboord!’ (15/05/2003).

Onze-Lieve-Vrouw zegt:

‘Blijf bij Mij.
Blijf bij Mij, samen bij het Kruis van Mijn Zoon. ...
Hoe lijdt dit arme Hart, Dat steeds opnieuw wordt doorboord
te zien hoe weinig Mijn Zoon wordt bemind!’ (23/03/2005).

‘O Moeder van Smarten,
hoe talrijk zijn de wonden die wij U aandoen,
hoe dikwijls wordt Uw Onbevlekt Hart doorboord!

Telkens wanneer men in de kerk of kapel komt
én men loopt Uw Zoon voorbij,
wordt Uw Hart verwond.
Uw Zoon is als het ware een Vreemde geworden
voor zo veel van Zijn toegewijden.
Men komt binnen al sprekend en men gaat buiten al sprekend.
Men groet niet meer en men knielt niet meer.
Maar ja, lieve Moeder, wie knielt er nu voor een Vreemde?

Hoe dikwijls als het koor in de kerk zingt,
staat men met hun rug naar de Heer.

Maar ja, mijn lieve Moeder, Hij is een Vreemde geworden.

Hoe dikwijls wordt Hij met oneerbiedigheid
en gehaastheid op het altaar verwelkomd.

Maar ja, mijn lieve Moeder, Hij is een Vreemde geworden.

Men heeft niet veel tijd.

De priesters zijn gehaast.

De mensen zijn gehaast.

Elk naar hun wereldse verlangens.

Wie maakt nu tijd voor een Vreemdeling?

Wie ontvangt nog met eerbied Uw Zoon

in de Communie, Die men nog nauwelijks kent?

Wie richt zich nog tot Uw Zoon in het gebed?

Wie spreekt nog tegen Uw Zoon, als Hij een Vreemde is geworden?

Wie bemint nog een Vreemdeling?

Een Vreemdeling, Die men niet meer wil kennen!

Hij verlangt van ons een beetje tijd, een beetje aandacht,
meer eerbied, meer liefde.

Wie wil dit nog geven in deze tijd,

waar ieder voor zichzelf leeft, het beste voor zichzelf wil?

Als men al helpt in het huis van Uw Zoon, blijft Hij nog altijd een Vreemde.

Want men verwijdert zich meer en meer van Hem

door Hem aan de kant te zetten, door mensen op de voorgrond te plaatsen,

door de wil van de mensen te volgen.

Wie wil nu nog een Vreemdeling volgen?

Mijn lieve Moeder, wat wordt Uw Hart verwond!

“Uw Hart zal met een zwaard doorboord worden”.

Ja, doorboord, steeds opnieuw!

Ja, steeds opnieuw gebeurt dit door alles wat Gij ziet
wat men Uw Zoon aandoet.

Vergeef het ons, lieve Moeder, steeds opnieuw.

Vergeef het ons.

Geef ons de kracht

- die Uw Zoon niet zien als een vreemdeling,

maar als de Zoon van God, als het Heiligste

Die in iedere kerk aanwezig is

en voor Wie iedere knie zou moeten buigen -

Geef ons die kracht Hem te beminnen, Hem te troosten,

eerherstel te geven voor al het leed dat Uw Zoon wordt aangedaan.

En laten wij ook Uw Onbevlekt Hart troosten - lieve Moeder -
voor het leed, dat zo vele van Uw priesters U aandoen.

Wij vertrouwen hen allen toe aan Uw Onbevlekt Hart.

En wij vragen U - lieve Moeder! -

help hen a.u.b. Uw Zoon opnieuw te beminnen.

Help hen - lieve Moeder! - opdat zij

met meer eerbied en liefde Uw Zoon op het altaar verwelkomen

in het kleine stukje Brood én Hem met eerbied aan de mensen geven.

Help hen - lieve Moeder - om opnieuw waardige zonen te worden.

Geef ons priesters - lieve Moeder! - heilige priesters' (21/01/2007).

INHOUD

Het onderscheid tussen boodschappen en gebeden	03
Gebed van toewijding	06
‘Leef in een geest van voortdurend gebed’	08
Gebeden	10
‘Mijn zending is troosten’	35
‘Akte van eerherstel’	38
Gebeden tot de gekruisigde Christus	40
Gebeden tot de Eucharistische Heer, gekruisigd in Zijn tabernakels	43
Gebeden tot de Barmhartige Heer	46
Gebeden tot de Hemelse Vader	48
Gebed tot Onze-Lieve-Vrouw, Moeder van Smarten	51
Inhoud	54

Tekeningen: Filip Coudron, Gits